

----- □ *Lütfen ilk bölümlerini de okuyunuz* -----

YENİ BİR SEFER HAZIRLIĞI

Yavuz'un saray duvarlarını çınlatmasından fazla zaman geçmemiştir ki; Arz Odasından içeriye Muhammed Tuna Paşa girdi. Sultan Yavuz taht üzerinde bağdaş kurmuş Kur'an-ı Kerim okuyordu. Zaten az, yemek yer, az konuşur, az uyur ve çok okurdu. Geceleri kitap gündüzleri de Kur'an-ı Kerim okurdu. Özellikle sinirlendiği zamanlar kimseyi incitmek için, kalbini yumuşatmak amacı ile sık sık Kur'an-ı Kerim okurdu. Tuna Paşa içeri, girince kısa bir süre kafasını okuduğu Kur'an-ı Kerimden kaldırdı, boşta kalan eli ile oturmasını işaret etti ve zaten sonlarına yaklaşmış olduğu Bakara suresinin **Amennerrasulü** ile başlayan son iki ayetini sesli bir şekilde okudu. Hem Tuna Paşa hem de kendisi amin dediler. Sonrada Tuna Paşa devam etti:

- "Ente Mevlana fensurna alel gavmil kafiriyin, alel gavmil zamilimin, alel gavmil münafigin"

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Perşembe, 11 Aralık 2014 01:23 - Son Güncelleme Salı, 29 Aralık 2015 14:20

Manası Allah'ım Kâfirlere karşı, zalimlere karşı, münafıklara karşı bize yardım et olduğundan dolayı, tekrar karşılıklı âminleştiler. Söze yine ilk olarak sultan başladı:

- "Muhammed Tuna Paşa söyle bakalım, rahmetli babanız sizin isminizi neden Muhammed Tuna olarak koydu." Bu soruyu sultandan daha öncede duymuştu paşa ve daha öncede cevaplamıştı. Şimdi sultan bu soruyu neden sormuştu ki? Zihnini bu sorular kurcalarken sultana cevap verdi:

- "Sultanım rahmetli babam İslam'dan ayrılmamam ve hep ona hizmet etmek için Muhammed, Türk olduğumu hep hatırdada tutmak, onunla gurur duymak ve Türklüğe hizmet içinde Tuna ismini, yani Muhammed Tuna ismini koymuş."

- "Tamam, şimdi oldu paşam. Tam şimdi sizi tam isminize layık çok önemli ve bir o kadarda kutsal bir göreve atadık. Temennim odur ve bundan da Eminim ki yüce Allah'ın izni ile bu görevinin üstesinden almanızın akı ile çıkacaksınızdır."

Muhammed Tuna Paşa tabir yerinde ise nefes dahi almadan sultanı dinliyordu.

- "Paşam belki malumunuzdur Kafkasya bölgesinden Şeyh Şamil'in torunu Şirvan Şah elçi göndermiş. Oradaki halkın yıllardır perişan durumda olduğu biliniyordu. Elçinin anlattıkları çok elim, çok üzücü bunu dinlemeye, görmeye ve dahi eli dili bağlı kalmaya yürek dayanmaz. Unutmamak lazım ki, haksızlık ve zulüm karşısında susmak, zulme katkı sağlamak gibidir. Bizde susacak değiliz elbet."

Muhammed Tuna Paşa kendisine verilen görevi anlamıştı, hatta anlamaktan ziyada o görevin inceliklerini kafasında toparlamış, senaryosunu bile yapmıştı. Geriye bir tek kurgusu kalmıştı. Buda sultanın iki dudağı arasında saklı olan emrine kalmıştı. Ayağa kalktı:

- "Sultanım emir buyurun derhal hazırlıklarımız yapalım." Sultanın gözü tekrar karşısında bulunan Osmanlı Devletinin en geniş sınırlarının bulunduğu haritaya kilitleti. Evet, emir vermeliydi, hem de hiç vakit kaybetmeden...

- "Tuna Paşa derhal, en kısa zamanda hazırlıklar görülsün. Sizler hazırlığınızı tamamlayıp yola çıkana kadar, Toy Yakup Paşa komutasındaki akıncılar düşman birliklerine birkaç koldan saldırı düzenleyerek hem onları yıpratsın, hem hedef şaşırsın hem de size vakit kazandırsınlar."

- "Emir anlaşıldı sultanım."

- "Birde az askerle oraya gitmeyin senin askerlerinin yanı sıra Maine eyaleti uç beyi Coşkun Hakan Paşa ve Kansas eyalet valisi Yazıcıoğlu Şevket Paşa'lardan destek al. Üç koldan giriniz. Güçlü gidip, müjdeli haberlerle tez gelesiniz. Oradaki huzur ve nizamı sağladıktan sonra orasının yönetimine Şirvan Şah'ı geçirip oradakilere bellettikten sonra geliniz. Ancak boşa kan dökmeyesiniz. Kadın, çocuk ve yaşlılara kısacası size zararı dokunmayacaklara silahsız sivil halklara silah çekmeyesiniz."

- "Siz hiç merak buyurmayınız sultanım. Her şey emrettiğiniz şekilde yapılacaktır. Tez zamanda gereğini yapıp geleceğimizden şüpheniz olmasın. Ama sultanım bizleri hayır dualarınızdan mahrum bırakmayınız." Sonra kalktı elindeki Kur'an-ı Kerimi Muhammed Tuna Paşa'ya yaklaştı:

- "Bu Kur'an-ı Kerimi alınız bu kitap rahmetli dedemden kalma, seferde boş kaldıkça okuyasınız, okuyasınız ki; ecdatta, Yüce Allah'ın yardımını da ve onun sevdiği kulları da her daim yanınızda olsun." Kur'an-ı Kerimi vermeden tekrar sordu:

- "Abdestli misin Paşa?" Muhammed Tuna Paşa bu soruya biraz bozulmuş gibiydi, başını kaldırabildiği kadar yukarıya kaldırdı, göğsünü gerdi, gözleri tek bir noktaya daldı...

- "Sultanım Yeniçeri abdestsiz dolaşır mı? Abdestsiz bu mübarek topraklara ayak basarsak yarın Ruzi Mahşerde bu toprakları bize bırakanların yüzüne nasıl bakarız."

Sultan bu cevaptan ziyadesi ile memnun olmuştu. Kur'an-ı Kerimi öperek Muhammed Tuna

OSMANLI ADALETİNDE ABD'SİZ BİR DÜNYA --14--

Dursun BAŞĞUT tarafından yazıldı.

Perşembe, 11 Aralık 2014 01:23 - Son Güncelleme Salı, 29 Aralık 2015 14:20

Paşa'ya verdi. O'da büyük bir saygı ile öperek koynuna koydu ve Arz Odasından ayrıldı.

Muhammed Tuna Paşa Arz Odasından ayrılır ayrılmaz sultan emir subayı içeriye çağırıldı:

- "Elçiye söyleyin Şirvan Şah'a Ordunun en kısa zamanda yanlarında olacağını iletisin. Gönlünü ferah tutsun Yüce Allah'ın izni ile güzel günler yakında onların olacaktır. Elçinin de tüm ihtiyaçları giderilsin, şanımıza yakışır hediyeler ikram edilsin. Sınırı geçene kadar tüm masrafı ve güvenliği sağlansın."

-----İNSALLAH DEVAM EDECEK-----□